

Lyhyt kuvaus vietnamilaisista katubileistä ja suvaitsevaisuudesta

Julkaistu alunperin 9.2.2012. Hardstylea lasten kutsuilla, litroitain olutta, Leevi and the Leavingsiä jakkaralla seisten, miesten välistä veljeyttä. Siitä on kunnon bileet tehty.



Päiväuneni cantholaisessa hostellihuoneessani katkesivat kadulta kantautuvaan konemusiikkiin. Selkeästi erottuvat bassokuviot ja diskanttiäännet viittasivat johonkin lähellä olevaan yökerhoon, mutta tietääkseni lähimailla ei pitänyt olla klubeja, eivätkä nekään avaa oviaan vielä niin varhain alkuillasta.

Uteliaisuuteni heräsi, solmin kengät jalkaan ja lähdin kohti voimistuvaa ääntä, joka vaikutti tulevan jo aivan läheltä seuraavan kulman takaa. Hämmästykseni en nähnyt reivejä tai muuta vastaavaa, vaan ryhmän noin kymmenvuotiaita vietnamilaisia lapsia syömässä kakkua hardstylen tahtiin.

Syntetisoitu miesvokalisti lauloi:

Poppin' bottles, poppin' o's, smokin' chronic, bangin' hoes, hoes, hoes!

Kysely lähellä istuvalta vanhemmalta paljasti kyseessä olevan erään lapsen 11-vuotissyntymäpäivät.

Täysin hassusta näystä huvittuneena palasin takaisin huoneeseeni. Vielä siinä vaiheessa en tiennyt että myöhemmin laulaisin huuruista Pohjois-Karjala-coveriani hurraaville vietnamilaisille samoissa juhlissa.

Olin matkustamassa eteenpäin parin päivän kuluttua, joten kävin kaupungilla hoitamassa bussilippuvarauksia. Paluumatkalla ostin iltapalaa – pari leipää ja hedelmän. Ajattelin viettää rauhallisen koti-illan kirjan parissa ja sitten vetäytyä nukkumaan aikaisen puoli kuuden herätyksen takia.

Can Tho ei ole kovin vilkas kaupunki ja pimeillä satamakaupungin kujilla kävellessäni pystyin nauttimaan seesteisestä rauhallisuudesta. Tunnelma muuttui kun pääsin hostellilleni johtavalle kadulle. Musiikki oli yhä päällä, mutta tällä kertaa en kuullut konemusiikin tamppaavaa bassoa, vaan sekavampaa, eksoottista iskelmää ja iloista karaokelaulua. Kuin suomalaisessa lähiöbaarissa.

Lapset olivat menneet nukkumaan, tai ainakin hädetty pois maisemista. Vanhemmat olivat nimittäin vallanneet pienet muovituolit ja -pöydät. Kakku oli vaihtunut kippoihin mereneläviä, hedelmiä ja muita suolapaloja vastapainoksi korkealle tornille olutkoreja, joiden sisältöä juhlijat huomattavalla nopeudella joivat. Röökiä polttava synasoittaja hakkasi tahtia taustanauhan päälle, mikrofoni kiersi väkijoukossa ja jokainen lauloi vuorollaan samalla kun kaikki tanssivat kuin viimeistä päivää. En tunne vietnamilaisia iskelmiä tarpeeksi hyvin voidakseni sanoa olivatko kappaleet tunnettujakin, vai vain päästä keksittyjä biisejä. Siihen viittasi se ettei minkäänlaisia lyriikoita ollut näkyvillä missään.

Hyvästä menosta vaikuttuneena kuvasin pienellä pokkarikamerallani juhlia. Ihastukseni varmaan näkyi, koska hyvin nopeasti eräs juhlijoista tuli luokseni, ojensi minulle pullon kylmää Saigonia, viittoi minua viemään leipäni ja hedelmäni huoneeseeni ja palaamaan mitä pikimmiten takaisin juhliin. Oli hienoa kuinka luonnollista oli että turisti kutsutaan mukaan illanviettoon. Vieraanvaraisuuteen kuului myös "all you can drink"-oluttarjoilu, väkivalloin ja varoittamatta suuhun tungetut greipin palaset, Sundqvistin häpäisy ja vaan kaikinpuolin loistava karkelointi.

Iljettävät homot!

Näissä bileissä, eikä oikein muissakaan myöhemmin näkemissäni vastaavissa tapahtumissa, miehet ja naiset eivät juurikaan ottaneet kontaktia toisiinsa. Sen sijaan miehet tanssivat veljellisesti keskenään tavalla, joka länsimaissa olisi homoa. Välillä tapakulttuuri hämää. Itsekin tein orjallisesti piruetteja keski-ikäisen sedän tanssittaessa minua. En osaa olla vietävänä tanssiessa, enkä hirveästi muutenkaan nauttinut tilanteesta. Aasialainen läheisyys voi ajoittain ahdistaa, ja monet matkajat ovatkin varmaan vastaavissa kunnianloukkauksissa ehtineet kimpaantua.

Mutta onhan avoimuus ehdottoman hienoa. Illan mittaan synttäreihin liittynyt saatanan vahva

transseksuaali nosteli alumiinipöytiä hampaillaan ilmaan samalla kun useat miesten käsiparit kopeloivat hänen kireisiin naisten vaatteisiin puettua vartaloa. Jokainen sukupuoli piti sitä hauskana vitsailuna ja yhdessäolona. Minkäänlaista syrjintää ei todellakaan ollut ilmassa. Paljon voisi olla opittavaa.

Smokin' chronic, bangin hoes. Heat it up twenty four, straight party animal... Jos jätetään kuitenkin ne tietyt musiikkityypit niille tarkoitettuihin paikkoihin.